

ПРОТОКОЛ

гр. Видин, 03.11.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВИДИН в публично съдебно заседание на трети ноември,
две хиляди и двадесета година

в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНТОНИЯ ГЕНАДИЕВА

при участието на секретар Катерина Борисова
и прокурора: **К.К.** сложи за разглеждане
адм. дело № **294** по описа за **2019** год.

докладвано от **СЪДИЯ ГЕНАДИЕВА**

На именното повикване в 14.00 часа се явиха:

Ищецът – Д.И. ***, уведомен в предходното съдебно заседание, се явява лично и с адвокат Т., преупълномощен от адвокат К. от САК за настоящото съдебно заседание.

Ищцата - И.Д.И. ***, уведомена по реда на чл.138, ал.2 от АПК, се явява лично и с адвокат Т., преупълномощен от адвокат К. от САК, за настоящото съдебно заседание.

За ответната страна – Администрацията на Министерския съвет на Република България, уведомени по реда на чл.138, ал.2 от АПК, представител не се явява.

От И.Н. – процесуален представител на Администрацията на МС, е постъпила молба /по имейл/ с вх.№ 2346/06.10.2020г. и молба /по пощата/вх.№ 2361/08.10.2020г., с която подкрепят искането на МОСВ за назначаване на тройна съдебна взриво – техническа експертиза, с така поставените въпроси, като поставят допълнителен въпрос към вещото лице, както и молба вх.№ 2547/28.10.2020г. от И. Н.– процесуален представител на Администрацията на МС, с която заявява, че поради усложнената епидемична обстановка в цялата страна и поради служебна ангажираност същата е в невъзможност да присъства на насроченото с.з.

За ответната страна – Министерство на околната среда и водите, уведомени в предходното съдебно заседание, се явява ю.к.Н., с пълномощно от по-рано.

От Е.Н. и Т. К. – пълномощници на МОСВ, е постъпила молба /по имейл/ с вх.№ 2566/29.10.2020г. и молба вх.№ 2581/02.11.2020г. /по пощата/, с която заявяват, че поддържат искането в отговора на исковата молба на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК във вр. с чл.144, ал.1 от АПК за спиране на производството по делото. В изпълнение на Определение от 08.09.2020г. към молбата са приложени два броя

съдебни удостоверения - едното, издадено от ОС – Видин относно предмета и висиящността на НОХД № 275/2016г. и удостоверение, издадено от Апелативен съд – София относно предмета и висиящността на ВНОХД № 1213/2019г.

За Окръжна прокуратура – Видин, се явява прокурор К. К..

Вещото лице – д-р Б.И.К., редовно призован, налице.

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.

Адвокат Т.: Моля да се даде ход на делото.

Ищецът Д.: Моля да се даде ход на делото.

Ищцата И.: Моля да се даде ход на делото

Ю.к.Н.: Моля да дадете ход на делото.

Прокурор К.: Считаю, че ход на делото следва да се даде.

Съдът намира, че липсват процесуални пречки за даване ход на делото, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адвокат Т.: Водим допуснатите ни двама свидетели, които моля да бъдат разпитани.

Ищецът Д.: Поддържам казаното от адвокат Т..

Ищцата И.: Поддържам казаното от адвокат Т..

Ю.к.Найденова: Не възразявам да бъдат разпитани свидетелите на ищите.

Прокурор Кирилов: Няма пречка да се разпитат свидетелите на ищите.

Съдът намира, че следва да приеме представените с молбата от 02.11.2020г. от ответника МОСВ два броя съдебни удостоверения, както и да допусне до разпит доведените и допуснати двама свидетели на ищите, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА съдебно удостоверение изх.№ 275/12.10.2020г., издадено от Окръжен съд – Видин до МОСВ и съдебно удостоверение от 27.10.2020г., издадено от Апелативен съд – София на МОСВ – общо 6 листа.

ПРИЛАГА молба /по имейл/ с вх.№ 2346/06.10.2020г., молба /по пощата/вх.№ 2361/08.10.2020г. и молба вх.№ 2547/28.10.2020г. от И. Н. – процесуален представител на Администрацията на МС, молба /по имейл/ с вх.№ 2566/29.10.2020г. и молба вх.№ 2581/02.11.2020г. /по пощата от Е. Н. и Т. К. – пълномощници на МОСВ, заявление вх.№ 2573/30.10.2020г. от Е.Н. – пълномощни на МОСВ, за изпращане по електронната поща на препис от протокол от с.з. от 01.10.2020г.

ДОПУСКА до разпит и **СНЕМА** самоличността на доведените и допуснати свидетели на ищите, които бяха въведени в залата, както

следва:

Свидетелят — П. П. Т. – 73 г., б.р. със страните.

Самоличността на свидетеля се удостовери от л.к.№ ***, издадена от МВР – Монтана.

Свидетелят — К. П. А. - 45 г., б.р. със страните.

Самоличността на свидетеля се удостовери от л.к.№ ***, издадена от МВР – Видин.

На свидетелите се напомни отговорността по чл.290 от НК и същите обещаха да говорят само истината, след което се пристъпи към разпит на първия свидетел, а вторият бе изведен от залата.

Разпитът се провежда в присъствието на вещото лице д-р Б.И.К..

Въпрос на адвокат Т.: Г-н Троянски познавате ли Д.Д., неговото семейство, съпругата му?

Свидетелят П. П.Т.: Познавам семейството на Д.. Някъде двадесетина дни след трагедията на 05.10.2014г. дъщерята И. се бе уведомила от интернет за моята активна гражданска позиция от 2008г., когато след взрива в Челопечене поисках разследване за отделяне на диоксини фурани. Аз съм зам.-председател на Национално движение „***“ и като такъв издирих документи в интернет мрежата и подадох съобщението, че милион и половина гръцки мини ще се внасят в България да се разнаредяват, което ме накара, заедно с още четири Софийски граждански групи и НПО да изготвим писмо до министър - председателя, с искане за спиране на този внос. Отварям една скоба - МОСВ са заявили в предишното с.з., че този документ, който съм изпратил до МС, което е на практика уведомление - първото уведомление към тях за този внос, че не трябва да се осъществи съгласно международните договори, че не било подписано. Декларирам, че съм го разпечатал от компютъра, тъй като оригинала с подписа на моите приятели /станахме приятели покрай Челопеченския взрив/, тъй като няхах оригинала, който внесох в МС, но това е документ, който аз лично съм изготвил и лично съм го внесъл, в оригинал в МС. Даже НСС след взрива един месец пак въз основа на този документ ми казаха, че това е първото тяхно запознаване относно взрива един месец след него.

Моите документи са публични в интернет от 2008г. Обади ми се по телефона Д. и дойде при мен, честно казано аз го преживях, тъй като вече бях научил, че неговия син само на 26г., който е единствен от с.Горни Лом, си е отишъл и когато го пресрещнах /ние живеем в центъра, пресрещнах го до старата гимназия на Монтана, до театъра/ и от далече го видях, един човек не само в черно, но един човек, който излъчва голяма тъга и от този момент той ми стана като втори брат и може би седмично поне по два пъти вече шест години се чуваме с него, защото той търси истината за взрива. Заедно с Д. намираме

много документи и той е убеден, че това не е по грешка някаква станала в завода, а че вината е на тези, които като властимащи е трябвало да спазят Конвенцията от 1997г., документ за съвместно действие на Съвета на Европа, Директивата от 2009г. на ЕС и моите документи, които съм събрал по ЗДОИ, които предоставих не само на НСС, но и на него, защото за него това е целта на живота му.

Той е разчитал на своя син, като утрешния мъж, който не само ще помага на семейството, но и бъдещият, който ще стане глава на това семейство. Съпругата на Д. беше толкова здрава. Те, заедно с дъщеря им, идваха често у нас, за да се информират какви нови документи има, защото ние с Д. продължаваме по ЗДОИ заедно търсим от МС и получаваме много сериозни документи, от които за мен най-важния е подписания от Р.Т. на едно наше питане дали Междуведомствения съвет е ползвал експерти, като е решил да издаде лицензи на „***“. Отговорът на Р. Т. /мисля, че този документ е приложен по делото/ е: „Не, не е ползвал.“ Е как може една такава сериозна институция, като Междуведомствен съвет и МС, създадена от двама министри и членове МС и зам.министри по тази сложна материя, те имат консултанти, имат помощници експерти, но да не са ползвали експертна оценка за това, че тези противопехотни мини, първо - са забранени за внос в България и второ - те не са проконтролирани. Институциите, съгласно Закона за експертния контрол, са пет на брой, начало с МС, които са били длъжни да осъществят контрол, а технологията, която е дадена на Междуведомствената комисия към Министерство на икономиката е за противотанкови мини, само заглавната страница е променена на противопехотни, а разликата между тях е огромна.

Въпрос на адвокат Т.: Да се върнем на това какво сте възприели лично като преживяване от страна на Д.Д. във връзка със загубата на неговия син, това нещо премина ли или продължава и в момента?

Свидетелят П. П. Т.: Тръпки ме побиват само като ми задават този въпрос. Как може баща да прежали сина си, който е само на 26г. Личното ми възприятие е, че Д. не може да преживее това и факта, че подчертах, че той непрекъснато ми повтаря „разбираш ли мен ме интересува защо държавата не е проконтролирала - първо е допуснала и второ не е проконтролирала това, че там по някакъв допотопен начин се работи“. Казва „искам истината заради това тази държава да се научи да си изпълнява законовите задължения“. На лицето му не съм видял усмивка.

Въпрос на адвокат Т.: В разговори помежду ви той притеснявал ли се за неговата съпруга как ще преживее загубата на сина им?

Свидетелят П. П. Т.: Неговата съпруга се разболя от рак, а беше толкова здрава и жизнена. Те идваха у нас, а след това, когато

тръгнаха по лекари, съм ходил с тях с колата им в София, бях им нещо като пътеводител, защото не познават столицата. Тя горката непрекъснато ми казваше, че няма да се оправи. Казваше ми, че толкова я е жал за това, което стана и ето докъде са я докарали. Тя не можеше да ходи, ходеше с едни чехли, като майка го преживя много тежко. Д. може би не се разболя, защото е бил волейболист и е кален като бивш спортист.

Въпрос на адвокат Т.: Казвате, че познавате и дъщерята И.. Бихте ли споделили виждали ли сте се с нея, имате ли някакви лични впечатления, тя да ви е споделяла във връзка с това какво тя чувства и преживява от смъртта на брат си?

Свидетелят П. П. Т.: И. идваше у нас, идваше с колата, когато трябваше майка й Вл да ходи в София, след това ходеха по лекари и до Плевен. И. винаги беше до майка си. Просто и тя показваше каква мъка изпитва веднъж за своя брат и втори път – за майка си, като я виждаше как гасне.

Адвокат Тл: Нямам други въпроси към този свидетел.

Ищецът Д.: Нямам въпроси към свидетеля.

Ищцата И.: Нямам въпроси към свидетеля.

Въпрос на ю.к.Нл: Имате ли информация Д.Д. и И.И. да са потърсили консултация с психолог след смъртта на техния близък и има ли някаква промяна в тяхното здравословно състояние, тъй като вие казвате, че ги познавате след инцидента? Преди това не сте ги познавали, трябва да се уточни.

Свидетелят П. П. Т.: Аз ги познавам след инцидента. Първите дни бяха като паднали от Марс, а след това аз виждах как силите на Д. го напускат, но го окуръжавам и му казвам „разбери в Съда има справедливост“. Аз имам над 50 явявания по идентични дела във ВАС, казвам му „в Съда ще търсиш справедливост, той е единственият в тази правова държава, който може да се произнесе кой е виновен и защо държавата е пропуснала да обърне внимание на тези международни договори“.

Въпрос на ю.к.Н.: Не ми отговорихте на въпроса дали имате информация ищците да са потърсили консултация с психолог и промени ли се тяхното здравословно състояние?

Свидетелят П. П.Т.: Майката угасна, а ищците дали са ходили на психолог или не, не са ми споделяли, обаче аз ги виждах, все пак на толкова години съм в дейността си работя с хора, които ги познавам и от горе без да ми казва психолог, че тези хора имат някакво психическо напрежение, което Д. ми е споделял, че не го напуска, а И., като я гледах пред майка си, виждах, че това момиче страда.

Въпрос на ю.к.Н.: Знаете ли с какво се занимават ищците след смъртта на техния близък и продължиха ли да общуват със съседни,

приятели?

Свидетелят П. П. Т.: Аз не живея в село Горни Лом, за да знам с кого общуват, но факта, че идваха в нас /в дома ми/ и ме гледаха с отворени очи какви нови документи разкривам по ЗДОИ и ги коментираме, и те с жални очи и тримата се интересуваха, което за мен е естествено това беше за тях отдушник да разберат, че ще се разкрие истината.

Въпрос на ю.к.Н.: Каква промяна настъпи в техния личен живот след смъртта на техния близък?

Свидетелят П. П.Т.: И тримата аз подчертах – майката ми говореше, че си отива и че не може да прежали сина си, а с Д. може или да си представите от шест години всяка седмица говорим по час или два, т.е. той чувстваше необходимост да споделя с мен този тормоз. Дъщеря им работи в „**“ при много натоварен режим и ми казваше, че там като отиде на работа, се опитва да забрави, но не става.

Въпрос на ю.к.Н.: С какво се занимава в момента И.И.?

Свидетелят П. П.Т.: И. работи в „**“ в гр.Монтана от 14г. Д. е пенсионер. След взрива работеше във ВЕЦ, преди това в годините в самия завод е бил дори и синдикален лидер и непримирим защитник на правата на работниците, но напуска, поради проблеми с неплащане на заплати. Работел е в една ВЕЦ в района, а от две години и той напусна работа. Има моменти, когато аз му звъня и две седмици, той не ми вдига телефона, но аз го разбирам, защото има моменти, когато не иска да говори даже с мен по телефона и ми казва „тези съдебни дела се отлагат, забавят и ме съсипват“.

Въпрос на ю.к.Н.: Знаете ли дали Д. е приемал някакви лекарства преди и след смъртта на сина му?

Свидетелят П. П. Т.: За лекарства не ми е споделял да взима, но ми е подчертавал, че като спортист чувства себе си, че това е нещото, което го държи физически.

Ю.к.Н.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Прокурор К.: Нямам въпроси към свидетеля.

Вещото лице д-р Б.И.К. : Нямам въпроси към свидетеля.

В залата бе въведен втория свидетел и се пристъпи към неговия разпит:

Разпитът се провежда в присъствието на вещото лице д-р Б.И.К..

Въпрос на адвокат Т.: Познавате ли Д. и неговата съпруга В., техния син и дъщеря?

Свидетелят К. П. А.: Познавам ги от 1993г. В. и моя съпруг са брат и сестра, малко след като се запознах с моя съпруг, познавам и тях.

Въпрос на адвокат Т.: Познавате ли техния син М. и знаете ли

към 2014г. той къде работеше?

Свидетелят К. П. А.: Познавам сина им М., който през 2014г. работеше в завод „***“ в село Горни Лом.

Въпрос на адвокат Терзийски: Знаете ли при какви обстоятелства е починал М.?

Свидетелят К. П.А.: Знам, че той беше втора смяна в завода в деня на взрива и малко преди пет часа чух гръм. Аз бях на портала в този момент, чу се на много голямо разстояние.

Въпрос на адвокат Т.: Знаете ли преди този инцидент през 2014г. Д., В. и М. дали живееха заедно, в едно домакинство или отделно и И. с тях ли живееше?

Свидетелят К. П. А.: Валентина, Д. ***, а И. **. В едно домакинство живееха.

Въпрос на адвокат Т.: В какви отношения бяха, имаха ли някакви проблеми, помагаха ли си помежду си? Грижеха ли се един за друг?

Свидетелят К. П. А.: Бяха много сплотено семейство, винаги са били заедно, нямаха спорове. Грижеха се един за друг, помагаха си.

Въпрос на адвокат Т.: Кога за първи път видяхте Д., Валентина или И. след случая и какво можете да кажете за вашите възприятия за това как те преживяват случилото се с техния близък?

Свидетелят К. П.А.: Валентина я видях в момента на взрива, тъй като тя беше до мен на портала, но двамата заедно ги видях малко по-късно, когато се отбиха до нас, може би два часа след това, бяха се приготвили до отидат до Монтана, за да съобщят на дъщеря си.

Въпрос на адвокат Т.: Нещо повече можете ли да разкажете, след като сте били заедно, Валентина каза ли нещо в момента на взрива, как изглеждаше?

Свидетелят К. П.А.: Валентина изглеждаше съсипана, въобще не говореше, в този момент стоеше като вцепенена и двете много се притеснихме. По едно време аз се отделих, защото нямах връзка с близките ми, натовариха ме в една кола и слязох в селото, а тя остана на портала. По пътя срещнахме Д. с колата и след това моя съпруг, отиваха към завода. Говорим за времето, в което той отиваше към завода, в момента на взрива не съм видяла Д., но два часа след това бяха съсипани.

Въпрос на адвокат Т.: В какво се изразява, според вас какво състояние можете да опишете?

Свидетелят К. П. А.: Потресаваща мъка. Д. се беше качил горе, където е цеха, знаеше, че нищо не е останало там и аз го знаех, много плачеха.

Въпрос на адвокат Т.: Доколкото чух след това те са отишли да кажат на И., вие присъствахте ли?

Свидетелят К. П. А.: Аз не присъствах, когато са й казали. И. много плачеше, когато я видях на другата сутрин, те всички много плачеха.

Въпрос на адвокат Т.: Имаха ли някаква надежда, че всъщност може да е оцелял? Знаете ли кога Д. и съпругата му получиха тленните останки и какво представляваха?

Свидетелят К.П. А.: Нямаха надежда, че е оцелял. Точно не мога да кажа датата, не си спомням. Получиха един затворен ковчег. Всички ковчези бяха наредени в един камион, като кашони.

Въпрос на адвокат Т.: Валентина и Д. говорили ли са с вас, притеснявали ли са се един за друг, подобни разговори след взрива водили ли сте?

Свидетелят К. П. А.: Те бяха много притеснени един за друг, затвориха се за доста време, опитах се да контактувам с тях, без да досаждам, но те просто седяха двамата заедно у дома си.

Въпрос на адвокат Т.: В. беше ли здрава, когато това се случи с инцидента, след това какво се случи с нея?

Свидетелят К. П. А.: Валентина беше здрава, след известен период от време разбрахме, че тя има заболяване и се налага оперативно лечение, вследствие на което Д. спря да ходи на работа, за да може да се грижи за нея, за да може да я води по лекари, оперираха я веднъж, като в началото изглеждаше добре, след около три месеца започнаха наново проблемите, втора операция и малко след нея, тя почина.

Въпрос на адвокат Т.: Бихте ли разказали И. и Д. как се държаха през това време, как са възприемали нещата?

Свидетелят К. П. А.: Те се държаха един за друг, защото няма за кой друг и до ден днешен контактуват, като не се виждат всеки ден, но задължително всеки ден се чуват.

Въпрос на адвокат Т.: Смятате ли, че Д. и И. продължават до момента по някакъв начин да преживяват това нещо или нещата всъщност са приключили и те са забравили?

Свидетелят К. П. А.: Не, до ден днешен преживяват мъката. Д. и И.,***, винаги посещават гробовете на М. и В.. За тях никога няма да приключи това и да забравят.

Адвокат Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Ищецът Д.: Нямам въпроси към свидетеля.

Ищцата И.: Нямам въпроси към свидетеля.

Въпрос на ю.к.Н.: Можете ли да изясните каква е връзката ви с ищите, някаква пряка връзка имате ли?

Свидетелят К. П. А.: Аз съм снаха – моя съпруг и В., която е съпруга на Д., са брат и сестра. Валентина ми е зълва на мен.

Въпрос на ю.к.Н.: Имате ли информация ищите дали са

потърсили консултация с психолог или влоши ли се по някакъв начин здравословното им състояние? Имате ли представа да са приемали някакви лекарства?

Свидетелят К. П.А.: Не знам дали са търсили консултация с психолог, не знам да приемат някакви лекарства.

Въпрос на ю.к.Н.: Какъв е бил техния социален живот преди инцидента и по същият начин ли продължи след инцидента?

Свидетелят К. П. А.: Те са контактни хора и двамата работеха сред много хора, може би се затвориха доста, особено в самото начало. Мъката беше много голяма и те просто си я споделяха между тях. Избягваха контакти с външни хора.

Въпрос на ю.к.Н.: Продължиха ли да общуват с приятели, колеги, роднини, да се събират на празници?

Свидетелят К. П. А.: След време продължиха да контактуват с колеги и приятели. Моето семейство с тях се събираме много и до ден днешен.

Въпрос на ю.к.Н.: Знаете ли с какво се занимават в момента, имат ли някакви занимания, работа? Нещо в здравословно отношение имало ли е, което да е налагало консултация със специалист?

Свидетелят К. П. А.: И. работи в магазин „**“ в град Монтана, а Д. ***. Не знам да е приемал лекарства. Доколкото знам не.

Ю.к.Н.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Прокурор К.: Нямам въпроси към свидетеля.

Вещото лице д-р Б.И.К. : Нямам въпроси към свидетеля.

Адвокат Т.: Дали сте ни възможност в предходното с.з. представителя на МОСВ е поискал да се уточни точна дата в исковата молба, от когато се претендират незаконосъобразни действия от страна на министерството, с оглед определяне, както на приложимото законодателство към онзи момент, така и определяне на давност. Давността тече, от както е ревизирано непозволеното увреждане, т.е. е изпълнен целият фактически състав изцяло, а не отделен негов елемент. Това, което твърдим в исковата молба и в уточненията е, че МОСВ като ответник от 2008г. до взрива, е извършил определени бездействия. Дали този период е повече от пет години и има някаква давност е абсолютно без значение и няма всъщност никаква роля при определянето на давността. Ако 30 години някой не си върши работата при възникнал инцидент, не означава, че за 25 години са се погасили някакви претенции на тези, които са пострадали в онзи инцидент, ако разбира се докаже някаква връзка, свързана с бездействието и това което се е случило. В този смисъл, считам, че не следва да се дават толкова много уточнения. По същия начин представителя на МОСВ е възразил по доклада, който е свързан със същите неща, предишният съдебен състав ги е задължил да представят

доказателства дали са упражнявали контрол. Аз смятам, че тъй като се твърди бездействие, ясни са какви са правомощията на министерството, следователно е възможно те да кажат дали ако са имали такива правомощия през целия този период, тъй като са цитирали каквато и да е дейност във връзка с това. Това е становището ми, което изразявам до тук.

Ищецът Д.: Поддържам казаното от адвокат Т..

Ищцата И.: Поддържам казаното от адвокат Т..

Ю.к.Н.: Не стана ясно какъв е началният момент на твърдяното бездействие.

Адвокат Т.: Казах – 2008г. Мога да го уточня - от момента на сключване на договора между „**“ и „**.“, а по-точно от момента на първото преминаване на мини от територията на Гърция в нашата държава през 2008г.

Ищецът Д.: Поддържам казаното от адвокат Т.

Ищцата И.: Поддържам казаното от адвокат Т.

Ю.к.Н.: В исковата молба се твърди, че има писмо от 2009г., което е началният момент. Сега се твърди, че началния момент е 2008г., може ли да направите някаква връзка в крайна сметка.

Адвокат Т.: Това е въпрос по същество и съдът ще го прецени. Казваме, че в момента, в който е започнало извършването на тази дейност от вноса на мини 2008г. до момента на взрива, е имало бездействие.

Ю.к.Н.: Има разминаване. Моля да се произнесете по искането за назначаване на тройна взриво – техническа експертиза и по молбата ни за спиране на настоящото производство.

Адвокат Т.: Нямам други искания на този етап.

Ищецът Д.: Нямам други искания на този етап.

Ищцата И.: Нямам други искания на този етап.

Ю.к.Н.: Нямам други искания на този етап.

Прокурор К.: Нямам искания на този етап.

По направените искания с писмени молби от страните, Съдът ще се произнесе в закрито с.з. , за което страните ще бъдат уведомени.

Съдът намира, че делото следва да бъде отложено за друга дата за попълване на делото с допълнителни доказателства, за което

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и насрочва делото за 15.12.2020г. от 14.00 часа, за която дата: ищецът – Д.И. ***, уведомен в днешното съдебно заседание - лично и чрез адвокат Т.; ищцата - И.Д.И., уведомена лично и чрез адвокат Т.; ответната страна – Администрацията на Министерския съвет на Република България, уведомени по реда на чл.138, ал.2 от АПК; ответната страна – Министерство на околната

среда и водите, уведомени в днешното съдебно заседание, чрез ю.к.Н.; Окръжна прокуратура – Видин, уведомени чрез прокурор К. и вещото лице – Б.К., уведомени в днешното с.з.

Протоколът написан в 15,10 часа в съдебно заседание.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: